

πάχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφροσὴν ἔχει;
 παυ Παλαιὰ κρηῶν λείπεται κηδύματων.
 κούκ' ἔς' ἐκείνῳ πῖσ' δε δώμασιν φίλῳ.
 τρο ἀπωλόμεθ' ἄρ', εἰ κακὸν περσοίσου μὲν
 νέον παλαιῶ, πρὶν τόδ' ἐξέλιτληκένα.
 παυ ἀτὰρ σύγ', ἔγ' κρηρὸς εἰδέναι τὰδε
 θέσποιναν, ἠσυχάζε, ἔσ' ἴσα λόγους.
 τρο ὦ τέκν', ἀκέρει οἶος εἰς ὑμᾶς πατήρ.
 ὄλοιτο μὲν μὴ, θεσπότης γάρ ἐς' ἐμὸς,
 ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν εἰς φίλος ἀλίσκεται.
 παυ τίς δ' ἐγὶ θνητῶν ἄρ' ἔγνωσκει τόδε,
 ὡς πᾶς τις αὐτὸν ἔπελας μάλλον φιλεῖ,
 οἱ μὲν δικαίως, οἱ δ' ἔκέρδους χάριν.
 τρο εἴ τίς δέ γ' ἄνῃς ἔνευ' ἔσ' ἔργα πατήρ;
 ἴτ', εἴ γ' ἔσται, δωμάτων εἴζω τέκνα.
 οὐδ' ὡς μάλιστ' ἔσδ' ἐρημώζεις ἔχει,
 καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δύσθυμα μύθη.
 ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυραμύθη
 πῖσ' δ' ὡς τι δρασεῖσαν, ἔδ' ἐπαύσεται
 χόλον, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τιναν;
 ἐχθρὸς γε μὲν τοι, μὴ φίλος δράσέ τι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

μὴ δύσανθ' ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
 ἰώ μοι μοι, πῶς αὖ ὄλοιμαν;
 τρο τίς δ' ἐκείνο φίλοι παῖδες, μάτηρ
 κινεῖ κρηδίαν, κινεῖ δ' ἠ' χόλον.
 ἀπόσατε θᾶσσον δώμαθ' εἴζω,

ἔμῃ